

Parohia Ortodoxă Română "Sfinții Arhangheli" - Borås, Suedia

VÅGLÄNGSGATAN 3 (Hässleholmens Kyrka), 507 41, BORÅS. TLF. 073.645.73.85 www.biserica-boras.se

TAINA CUNUNIEI

CONSIDERAȚII ISTORICE ȘI SPIRITUALE

În Biserica Ortodoxă, Sacramentele sunt acele ritualuri instituite de către Hristos și Sfinții Apostoli prin care se împărtășește harul lui Dumnezeu. Tradiția noastră preferă pentru Sacramente termenul de <Taine>, deoarece unele aspecte ale acestor slujbe sunt văzute, iar altele sunt acceptate prin credință.

Prin faptul că noi alegem să participăm la aceste Taine, harul divin dătător de viață, capabil să transforme viața noastră, este revărsat asupra noastră, făcându-ne sfinți.

Slujba cununiei (nunții) așa cum o avem astăzi a cunoscut o evoluție pe durata a mai multor secole, constând în două părți interdependente: Slujba Logodnei și a Cununii. Începând cu secolul al XVI-lea, această Taină are aceeași formă pe care o întâlnim și acum în Biserica Ortodoxă. Înainte de această dată, se pare că nu exista o slujbă separată pentru Cununie, aceasta oficiindu-se în cadrul Sfintei Liturghii.

Dincolo de această varietate a ritualului exterior, Biserica a căutat întotdeauna să plaseze nunta în contextul urcușului spiritual al omului. Aceasta înseamnă că, mai presus de aspectul juridic, psihologic și sociologic ale căsniciei există și o dimensiune sacră: cea de uniune sfântă dintre un bărbat și o femeie, pentru a lupta împreună pentru sfințire și viața veșnică, în interiorul comunității creștine din care fac parte. Această semnificație sacră a căsătoriei este întărită și de simbolismul anumitor gesturi, rugăciunile și ritualuri care se întâlnesc pe parcursul Tainei.

SEMNIFICAȚIA SLUJBEI

Logodna

Precede slujba încununării și constă într-o serie de rugăciuni și ritualul punerii inelelor.

- *Binecuvântarea* de început <binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor > îi îndeamnă pe cei prezenți să-L conștientizeze și să-L slăvească pe Dumnezeu. Este impulsul natural (firesc) al omului care stă înaintea Creatorului.
- *Ectenia* (o formă cântată de rugăciune) începe cu cererea generală ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe cei prezenți, să ocrotească lumea, Biserica și pe conducătorii noștri. Cererile se concentrează apoi asupra mirelui și a miresei care s-au promis unul altuia, ca Dumnezeu să binecuvânteze cuplul cu pacea Sa divină, cu dragoste, armonie și unitate a gândirii. În continuare cerem ca Dumnezeu să-i binecuvânteze cu copii, fidelitate și încredere reciprocă pe tot parcursul vieții lor ca familie. Fiecare dintre aceste daruri sunt

indispensabile pentru cei doi și reprezintă valorile și virtuțile creștine care duc la statornicia și împlinirea căsniciei.

- Urmează apoi *două scurte rugăciuni* care comunică adevăruri teologice semnificative cu privire la căsătorie, amintind cuplului că iubirea lui Dumnezeu i-a adus împreună și că El îi poate susține în "pace și unitate a gândirii" de-a lungul vieții lor. Devenind "un singur trup", mirii primesc de la Dumnezeu posibilitatea de a trăi o nouă viață, în Hristos și în Biserică adică în Împărăția lui Dumnezeu.
- În ritualul *punerii inelelor pe mâna dreaptă*, se consolidează angajamentele pe care cei doi și le-au luat înaintea lui Dumnezeu iar inelele pe care le vor purta de acum înainte le vor aminti mereu de aceste angajamente.
- *Rugăciunea finală* din cadrul slujbei logodnei amintește de semnificația inelului în Sfânta Scriptură în contextul alianței dintre Dumnezeu și aleșii săi (Iosif, Daniel, Tamara, fiul risipitor). Dumnezeu își va menține și față de miri promisiunile făcute așa cum a făcut-o și cu aleșii Săi care rămân fideli legământului.

A doua parte a slujbei - Încununarea

- A doua parte a slujbei începe cu lecturarea (sau recitarea) *Psalmului 127*, care reamintește cuplului credincios că fericirea, prosperitatea sau copiii reprezintă binecuvântări ale lui Dumnezeu, nu doar simple rezultate ale deciziilor sau alegerilor noastre.
- *Lumânările aprinse* sunt înmânate mirilor ca simbol al faptului că lumina lui Hristos le va călăuzi drumul pe care au pășit împreună – drumul spre mântuire, spre Împărăția lui Dumnezeu.
- *Ectenia* sau rugăciunile de cerere pe care preotul le rostește (cântă) ajută cuplul să înțeleagă că ei înșiși sunt o familie dar și că fac parte din marea familie a credincioșilor (Biserica). Cerem apoi lui Iisus Hristos să fie prezent în această căsătorie care se încheagă, precum a fost prezent și a binecuvântat nunta din Cana Galileii (Ioan 2:1-11).
- Cele *trei rugăciuni* care urmează descriu, folosindu-se de anumite imagini, narațiuni sau metafore din Vechiul Testament, un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, Care a instituit căsătoria pentru a conserva și proteja umanitatea. Rugăciunile ne îndeamnă să reflectăm cum, prin căsătorie, ne este dată posibilitatea de participa la ceva mai mareț decât noi înșine. Din această Taină a Cununii, ia naștere o nouă legătură: două vieți sunt unite prin rugăciune, dând naștere unei familii.
- Pe măsură ce a treia rugăciune se apropie de final, preotul *unește mâna dreaptă a mirilor*, fapt ce simbolizează unirea spirituală binecuvântată de Dumnezeu.
- Momentul în care *cununiile (coroanele)* sunt binecuvântate și așezate pe creștetul celor doi soți pe fondul citirii unui fragment din Psalmul 8 are o dublă semnificație. Acest vechi ritual creștin, menționat încă din secolul al II-lea și al III-lea, exprimă mai întâi faptul că de la miri se așteaptă să devină rege și regină în "mica împărăție duhovnicească" – familia nou întemeiată iar în al doilea rând cununiile fac trimitere la relatările minunate din primele martirologii creștine, în care mucenicii (martirii) erau încununați în chip supranatural de către Hristos. Așadar, Biserica este conștientă că o căsătorie autentică presupune renunțarea la ego-ul propriu și mult sacrificiu, iar mirii sunt chemați să fie martiri (sau "martori", în sens etimologic) ai lui Iisus Hristos.

- *Lecturile din Sfânta Scriptură* debutează cu un fragment din Scrisoarea Sf.Ap.Pavel către Efeseni (5: 20-33) unde sunt descrise sfințenia nunții, îndatoririle și responsabilitățile reciproce ale soților, după model sfânt al relației dintre Hristos și Mireasa Sa (Biserica). Fragmentul din Evanghelia după Ioan (2: 1-11) descrie prima minune săvârșită de către Mântuitorul Iisus Hristos la o nuntă, în Cana Galileii. Ca și atunci, și acum Iisus poate transforma viața monotonă și apăsătoare (apa) într-o viață nouă, plină de sens (vinul de calitate).
- *Paharul comun* din care mirii vor sorbi nu este Sfânta Impărtașanie, ci vin binecuvântat care simbolizează bucuriile și necazurile vieții pe care cei doi le vor împărtași de acum înainte împreună.
- *Dansul lui Isaia* reprezintă o procesiune condusă de către preot împreună cu mirii și nașii în jurul mesei pe care se află Crucea și Evanghelia. Acest parcurs simbolic este un memento al faptului că mirii trebuie să-L păstreze mereu pe Hristos în centrul căsniciei lor. Imnurile cântate în timpul "dansului lui Isaia" au în centru trei teme: binecuvântarea, martiriul și alegerea cuplului (punerea deoparte a mirilor din această lume și unirea lor cu și în Hristos). Prezența nașilor reprezintă un garant al vieții morale și spirituale și al sprijinului pe care îl vor oferi cuplului.
- *Îndepărtarea cununilor de pe creștet și binecuvântarea finală* a mirilor se încheie cu rugăciunea ca Dumnezeu să primească aceste cununi în Împărăția Sa și cu îndemnul către miri de a urma exemplul personajelor menționate în Vechiul Testament – pentru a găsi fericirea și împlinirea maritală în ascultare și credincioșie față de Dumnezeu.